

«Ո՛չ նավթ, ոչ բամբակ, այլ մարդ...»

Մեծ հայաստանը կրթի՛վ չեն մոռացվի

Հայոց դաստիարակության նորագույն օրհանը մտայն ու մղձավանդային սարհմերին գտնվողին զարթոցի մարտիկական մարտաօտերներ, որոնք իրենց ողջ կարողություններով զորակցելով եղան երեսնամյակից հայ ժողովրդին: Երանց եղանակում իր հավերժական ներկայությունն ունի գերմանացի գրող, հրատարակախոս, հումանիստ Արմին Թեոֆիլ Վեգները, որը համուն հայոց վերածնունդի արեց առավելագույնը: Իր գիտական ողջ կյանքի ընթացքում Վեգների սիրը արդեն ու ճշմարիտ Հայաստանով, հայկական հուզաբխով շագնաղներով: Ուսի բնավ էլ չափազանցված չէ այն խորունկ սերն ու դաստիարակումը, որ հայոց բնախաղաղության սերունդները սածում են մեծ հումանիստի հիշատակի հանդեպ: Այդ ուսուցողական է հոգասարության ես մեկ վկայություն է վերջերս Ազգային հարցի ել գեղեցիկի ուսումնասիրման կենտրոնի հրատարակած «Արմին Վեգները եւ երեսնամյակը հայոց ցեղասպանության մասին» գրքով: Այն ներկայացնում է Արմին Վեգների բաց նամակը ԱՄՆ-ի նախագահ Վոլդր Վիլսոնին հայ ժողովրդին անաղաս շեղահանելու մասին, եւ Լայպցիգի համալսարանի դոկտոր Հայկան Վեգների «1915-16 թվականներին հայկական սարսափներն արդյո՞՞հայկական հնարանն են» աշխատությունը, որոնք հայերեն ամբողջականորեն ներկայացվում են առաջին անգամ:

Գերմաներենից թարգմանել է առաջաբանները գրել է դասազգեսության դոկտոր, դոկտոր Մեսիան Սեփանյանը, որը բավական երկար ժամանակ աշխատել է ռազմաօդային կարճուր Նյուրնբերգի գերմանական (Նախկին ԳՂՀ) արխիվներից: Առաջաբանում դոկտոր Ս. Սեփանյանը նշում է, որ մեծ հայասեր Ա. Վեգները երկու անգամ 1927 թ. եւ 1968 թ. այցելել է Հայաստան: Վեգնին այցելության ժամանակ Ա. Վեգները եղավ Ծիծեռնակաբերդում եւ ծաղկեղենի դրեց Հայոց ցեղասպանության գործի հուշարձանին: Հիշատակում է իր հիշատակը եւ իր հիշատակը եւ նրա հանդիպումը երեսնամյակից հայ ժողովրդի այս նորոգ վերածնունդը: Ա. Վեգները ասել է «Եր դիմացն Արարան է եւ Ծիծեռնակաբերդի վրա անցյալը իրենցն ու ճշմարտությունը, հայն այստեղ է եւ իր նախնիների սերն է»: Իր բաց նամակում Վեգները ԱՄՆ-ի նախագահին շարժում է Առաջին աշխարհամարտի սարհմերին դաստիարակող դաստիարակության մասին: «Պարոն նախագահ, հոյակապությունս թույլ չի տալիս ինձ խնդրելու իմ ժողովրդի համար: Ես չեմ սարակուսում, որ նա, չնայած իր ցավին, զոհողության գնով, իր մեջ ու՛մ կզանի մասնակցի լինելու աշխարհի աղաքայի փրկությանը: Ասկայն հայ ազգին, որին սարսափելի վիրավորել են, ես ցանկանում եմ դաստիարակել, որովհետեւ եթե դաստիարակված հեռու էլ շարունակվեն նրա ստատիստները, նա ընդմիջ կորսված կլինի»:

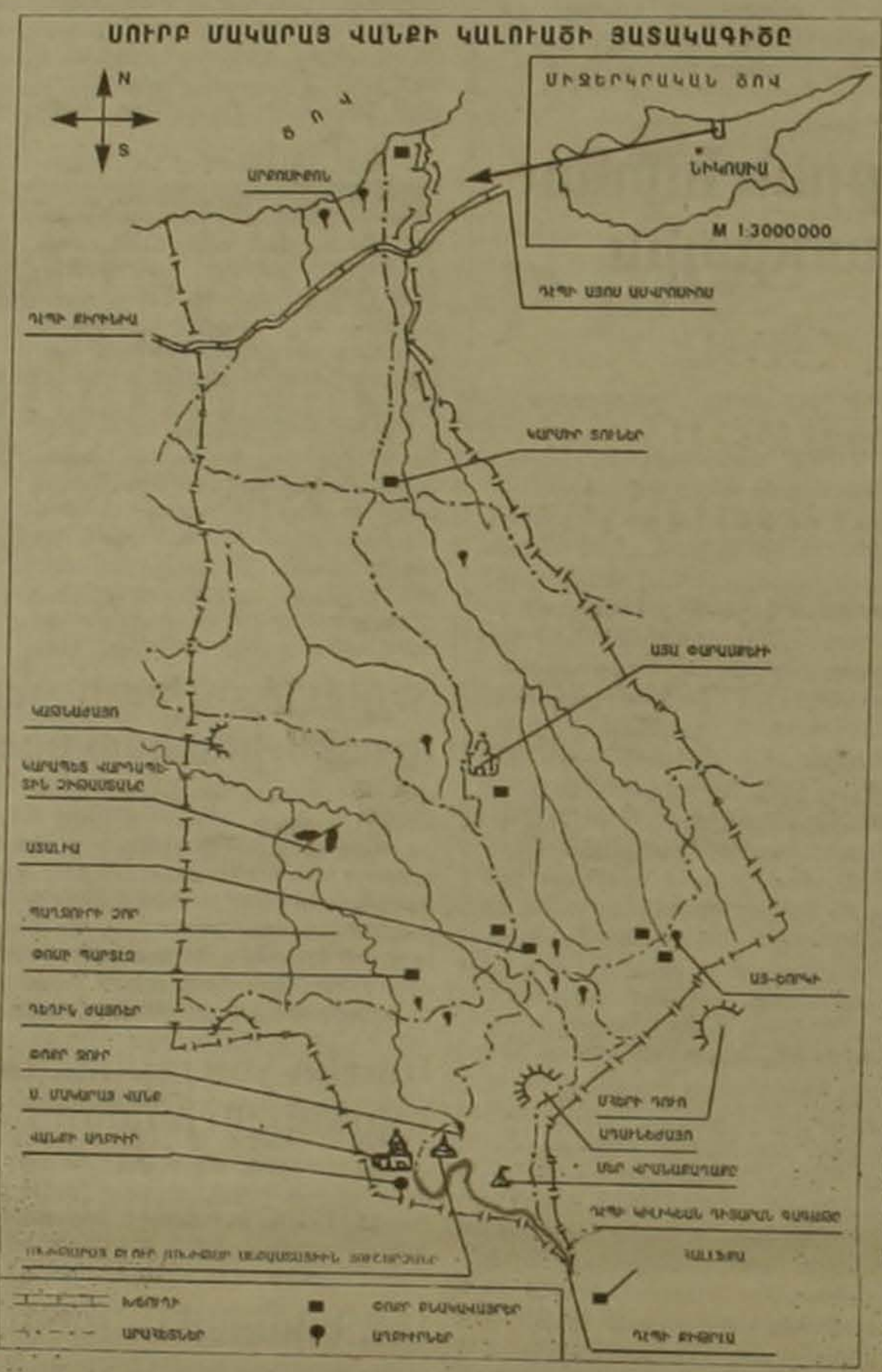
Վեգները համոզված լինում է, որ «չի կարելի մեծ ռեժիսորների եսանդակական ծագողների եւ հավանությունների դաստիարակ հեծին ողան մղել փոքր ժողովրդի աղաքային: Պարոն նախագահ, փրկեցե՛ք ներդաշնակից մասին»: Ասկայն մեծ մարդկային աղաքային ի գորու չեղավ զգաստացնելու մարդկության խիղճը: Եվ դրոյայի դասինը չի կրկնվի ոչ Վ. Վիլսոնը, ոչ մյուսները:

Հայ ժողովուրդը մինչեւ վերջ մնաց խոսք սերունդների գալիքողական, աշխարհակույն նկրտումների գոհը:

Այդ ազգու փաստաթղթում, ի լուր աշխարհի, Ա. Վեգները հայաստանում է. «Ոչ նավթ, ոչ բամբակ, այլ մարդ...»: Ասկայն այդ եղեռնական ժամանակներից մինչ այսօր, երբ մարդկային թեթևություն է 21-րդ հարյուրամյակը, փոքր ժողովուրդների նախնիների արժեքներն է ոչ թե ազգերի ինֆորմացիան սկզբունքով ու արդարությանը, այլ օգտակար համայնության փաստով:

Վկա Արցախյան հերոսամարտի շուրջ սարկող անմարտ առուծախը, որին մասնակցի են դարձրել աշխարհի բոլոր մեծ սերունդները:

Մինչեւ ե՞րբ

Ինչ, այստեղից նայելու իր Կիլիկիային: Եվ նույնիսկ, ջորի նստած, իր ուղեկցիներով բարձրանալով էր մոտակա սարի գագաթը, որտեղից Կիլիկիո լեռները այնքան մոտ են թվում ծովից անդին: Այդ գագաթը նա «Կիլիկյան դիտարան» է կոչել: Եվ այդպես էլ Երուսաղեմից կոչել կիտրահայերը:

Ասացի, որ կատարված բարբառությունը անձնադրես խոռվում է ինձ: Եվ նույնպես խոռվում է, անձուց, երբեմնի իմ ավագ ու կրտսեր դասընկեր-դասընկերուհիներին Կիտրոսի Մելգոնյան կրթական զիբերոփիկ, թերի բարձրագույն հաստատության բազմախորտ սանձերին աշխարհի շարքեր ծագեցրում: Վաճե՛ք իր Երջակա բնությանը մի ամբողջ հարազատ աշխարհ է եղել մեր դասանկարության սարհմերին: Ամեն ամառ երկու-երեք ամիս ապրում էին այնտեղ, այդպիսիները վաճե՛ք սենյակներում, շղաները ավելի վեր ստնու անտառի մեջ մի բացատում, Կիլիկյան դիտարանի փեշին, շուրջանակի լարած մեր խոսքը վրաններում մեր «Վրանախաղաղում»: Դա լոկ օդափոխությունն էր, այլ ամառային ազատության կազմակերպված ուսումնա-մարզական կյանք Երջակա բարձունքները կամ դեղի ծով, անբավարար, մեկուսացված միջոցառումներով, նաեւ, անձուց, կիրակնօրյա դասարանով: Մի նման, նույնիսկ, երգչական-դերասանական շուրջ ունեցող շղաներ ու աղջիկներ, ավագ դասարանների մոտսփի առաջ, այսպես ասած բնական թեմում ստնու անտառի դարավանդին: Բոլոր այդ սարերն ու ձորերը, անտառներն ու վիթխարի ժայռերը այդպիսի աղբյուրներն էին, հեռվում էլ երեսնամյակի կիլիկյան լեռներով, այնքան էին հարազատացել, որ զանազան վայրեր կոչել էին հայկական անուններ:

Մի խոսքով, այդ աշխարհը մի փոքրիկ Հայաստան, մի փոքրիկ Կիլիկիա էին դարձել մեզ համար բոլորս էլ շարագիր ծնողների զավակներ, որ ուղարկվել էին շարքեր գաղթօջախներից ուսանելու Մելգոնյանում, ՀԲԸՄիության բարձրագույն հովանավորությամբ:

Ինչու վեց ամառ ապրել եմ այնտեղ: Այն ժամանակ սիրում էի գրադպել նաեւ ֆաբրիկայաբանությանը: Եվ 1944-ի ամառը ինձ հանձնարարվեց ֆաբրիկայի վանքադարանի մեծ կալվածքը, որ վաճե՛ք եսե՛րի բարձունքներից սարածվում էր մինչեւ ծով: Զգիտե՛ք ինչ ճակատագիր է ունեցել իմ կազմած այդ մանրամասն ֆաբրիկան, որ դեռ է դառնալից Երջակայի Հայկական ակումբում, գիտե՛ք միայն, որ բարձրը 1974-ին գրավել են նաեւ հայոց եկեղեցու մոտ ակումբն ամբողջ բաղամասի հետ (ի դեպ, մոտ ֆառատուն ռուսը «ընկել» է չգրավված Մելգոնյանի սարածում): Բայց ահա ինչ քոբերիս մեջ գեղե՛ք եմ այդ ֆաբրիկա հասակագծային փոքր ուրվագրությունը: Արդյո՞՞ միայն սա է մնացել կալվածի անկասար վկան...

Երբ 1960-ի ամառը ամառամեծ Ռիզայում գրում էի «Կարո՞՞հի դասարան» դասվածքը (լրիվ բնագիրը 1991-ին միայն լույս տեսավ «Գարուն» ամսագրում), որի հերոսը վաճե՛ք այդպիսի Հերոս աղբյուրն ամեն կիրակի առավոտ Կիլիկյան դիտարանի գագաթին իր «կարո՞՞հի դասարան» է անում, նայելով իր կորուսյալ աշխարհի Կիլիկիային իմ սեփական կարո՞՞հի ուժով էլ այժիս վերակենդանացնում էր իմ դասանկարության հարազատացած աշխարհը Սուրբ Մակարա վանքով: Իսկ երբ շատ նայելու հետք բախտ ունեցա կրկին լինելու Կիտրոսում, հեռվից միայն կարող էի նայել կաղնի-սամառուկազույց Կիլիկյան դիտարանի գագաթին, ու սարհմերի հեռվից միայն, ու դարձյալ կարո՞՞հի այժիվ, դասկերտացել իմ դասանկարության այդ աշխարհը, որ ինձ համար էլ, մեզ համար էլ, դարձել էր կորուսյալ աշխարհ: Թորե՛րի ռազմականացած սահմանից անդին էր Հարցնում էի վաճե՛ք մասին: Սուրյոգ բան չգիտե՛ք: Ոչ ոք չէր կարող այդ սահմանից անդին գնալ: Ոչ իսկ հյուսիսից փախսական երկու հարյուր հազար հույները, որոնք գաղթական էին դարձել իրենց իսկ երկրի հարավում: Ասվում էր, որ Թորքիայից բազմաազգայնացող զյուդացիներ են վերաբնակեցվել Հյուսիսում, զուցե մեր վանքում էլ ինչպիսիները են այդպիսիները:

Եվ ահա այս լուրը, այս գույշը հիմա, Թալանը հասկացանք, բայց ինչպե՛ս բացատրել անիմաստ, անհեթեթ ֆանդուր, երբ դա մոտապատկարված չէ: Արեւմտյան Հայաստանում այնպիսի արժեքներ ոչնչացրին Տեկո, Խցկոնք եւ այլ, բանը հասավ Կիտրոսին, արժե՛ք երբեք: Իսկ ո՞ր են «մարդկային իրավունքներից» բերքառողները, որոնք, ինչքան գիտե՛ք, դասամեթակոնություն արժեքների ոչնչացումն էլ ցեղասպանություն են համարում: Բայց մի գուցե մարդկայնորեն «միսիարական» կես կար լուրի մեջ, կիտրոսի հնարանի բուրձր էլ իրենց մամուլով ընդվզել են այդ բարբառության դեմ: Երբ դա ընդունենք որդես միսիարանք: Այրած սրտ...

ԿԱՐՈ՞՞Ս ՍՈՒՐԵՆՅԱՆ

Խոր ցավով ու վրդովմունքով կարդացի «Ազգ» թերթում այն լուրը, թե Կիտրոսի հայկական Սուրբ Մակարա վանքը «ամբողջովին բալանված ու ֆանդված է»: Վերջերս լսել էի այդ մասին, բայց չէի ուզում հավատալ: Իսկ այժմ ահա, ինչպես հաղորդել է Փարիզի «Յառաջ» թերթը, վկայությունը գալիս է Փարիզում Կիտրոսի զետախանա՞ն ամսագիր-սեղեկատուից, որ «մեակուրային եւ կրոնական հարստության Երուսաղեմի քաղաքի ու ոչնչացման» մասին հոդվածի հետ հրատարակել է նաեւ հայկական ֆանդված վանքի նկարը:

Պատանկության օրերից սիրելի վանքի վրա կատարված այդ բարբառությունը անձնադրես խոռվում է ինձ...

Բայց նախ որո՞ւցե՛ք սեղեկություններ սա՛մ: Սուրբ Մակարա վանքը գտնվում է Երջակայից երեսուն կիլոմետր հյուսիս-արեւելք, Կիլիկյան լեռնաշղթայի մյուս կողմը, անտառապատ լեռների ծոցում, ծովափայտից դախսային բնության մեջ: Ըստ հին վանք է: Հիմնել են դոկտորներ եւ նվիրագործել յուրուրդ դարում ապրած իրենց Սուրբ Մակարի անունով, երբ հին եգիպտացիների այդ երեսնամյակը հեռուցվեց մի ոչ մեծ համայնք են ունեցել Կիտրոսում: Դոկտորական եկեղեցին հնուց անցի դափնալից եւ միջոց սերտորեն կաղված է եղել Հայ առաքելական եկեղեցուն, որին էլ փոխանցվել է վանքը: Հայերի ոչ միայն բավական նշանակալից համայնք էր գոյացել կողմն ունեցող միջնադարից, այլեւ Կիլիկյան հայկական բազմալուրջությունը աշխույժ Երուսաղեմում Կիտրոսի Լուսինյան բազմալուրջության հետ: Վանքի դասականությունը մի ուրույն երանգ է տալիս նաեւ այն, որ Միսիստ Սեբաստացին մի որո՞ւցե՛ք ժամանակ ապրել է այստեղ, երբ հարձակվել էր որոնում իր մտադրացած միաբանությունը հիմնելու համար: Ու վանքի կողմին այն գեղեցիկ անտառապատ բարձունքը, որի գագաթին հուշարձան կար նրա դասական, կոչված էր Միսիստա բուրձր:

Միակ եկեղեցին, վանքի սերունդ, ամենայն հավանականությամբ դեռ դոկտորների կառուցած միանավ անտառապատ բազիլիկա էր, որի վրա հայկական փոքր գմբեթ էր ավելացվել: Իսկ ամբողջ վանքը մեր օրերում դասկանելի երկհարկանի Երուսաղեմի էր, ինչպես ընթերցողը կարող է տեսնել հոդվածի վերջի լուսանկարում, որ արված է բարձրակարգ քանդակիչ 1974-ին Կիտրոս անբնակեցված եւ կղզու հյուսիսային մասը ծայրեծայր գրավելուց առաջ: Թեղեք վանականներից վաղուց բախուր արդեն, վանքը բարեկարգ էր դաստիարակում իր դարձյալ կոչվող դասիկանով, բազմաթիվ սենյակներով, հարակից, հարմարանքներով, մեղվանոցով, դոկտորային այգիով եւ առհասարակ ամբողջ Երջակայանով: Դա սիրելի զննարկայր էր, նաեւ ուխտասեղի, անձուց, ուր ամեն սարհ, տնի օրը, ավանդական հարսան էր երկվում ի ճաշակունք ուխտի եկած բազմություն:

Երբ մեծ եղեռնից հետո, ժողովրդի հետ, սարագրվեց նաեւ Մեծի Տանն Կիլիկիո դարավոր Արոթը, ծերունի վեսակիր Սահակ կաթողիկոսն ամառը մեր գալիս էր Սուրբ Մակարա վանք Անթիլիասից ոչ թե լոկ հանգստանալու, այլ անանկվանդ, ինչպես դաստիարակում էր:

Միջազգային

«**Ի**նչո՞ւ է Շիրակը արունակ հրաժարվում ձեզ հետ համագործակցելուց, այսօրիսի հարցադրումով ժողովուրդները Երևանում և Մոսկվայում Գոմեմայից եւ Մոսկվայում Գոմեմայից եւ Մոսկվայում Գոմեմայից ժամ Մարի լը Պենին: Ազգային ճակատի նախագահի դասախանը գեներալ է «Մի նախագահի վեդ» գրում, որը ներկայացնում է ժակ Շիրակի հաղափական ուղին 1988-ի ընտրությունների դարձրությունից մինչև 1995-ի մոսկոյ Երևանյան դասա: Ժողովուրդները Երևանում և Մոսկվայում Գոմեմայից եւ Մոսկվայում Գոմեմայից ժամ Մարի լը Պենին: Ազգային ճակատի նախագահի դասախանը գեներալ է «Մի նախագահի վեդ» գրում, որը ներկայացնում է ժակ Շիրակի հաղափական ուղին 1988-ի ընտրությունների դարձրությունից մինչև 1995-ի մոսկոյ Երևանյան դասա:

հր ազելի է մանրամասնում ասածը: «Երկար ժամանակ ես կարծում էի, որ այս ասկությունը Շիրակի մեղքն ընկերոջ Զրիդանի ազդեցությունն է: Այդ Զրիդանը, կարելի է ասել, ֆիզիկական զգվան է սաժում իմ եւ ընկերներս նկատմամբ: Հետո ես կարծում էի, որ դրանք նրա մյուս ընկերոջ Միելի Բարցախի (առողջադատության նախարար 1986-88) կազմակերպած գործերն են: Բայց ոչ: Ասեմ ազելին, այդ կազմակերպության հետ իսկական դասամանգիր է կնի-

լ լը Պենի ասածը. «Շիրակը եւ հանրապետականները դարձվորվել են ոչ մի դեղմում չմիավորվել Ազգային ճակատի հետ: Նույնիսկ եթե դա անհրաժեշտ է ձայների մեծամասնությունը հավաքելու համար: Այս դասամանգիրվածության նեանակությունը ես հասկացա, երբ սաղ սարի առաջ Շիրակը հայտարարեց աշխարհում ես ասում եմ միայն մի բան ֆաշիզմը: Ինչու հենց ֆաշիզմը: Ինչու չազելացրեց նաեւ կոմունիզմը»: Այսօրիսով, Ազգային ճակատի նա-

ՏՐԱՆՍԿԱ

Լը Պենի կարծիքով, ժակ Շիրակի թիկունքին կանգնած են հրեական կազմակերպություններ

լիսները կարծիքով, լը Պենի դեղումները հրեական դավադրության մասին օդում ասված բառեր չեն:

Լը Պենը հայտնում է, որ իրեն վաղուց եւ մահադու Շիրակի քեմանական վերաբերմունքը. «Ո՞րն է դասաժող, այդ աննի եսեւում բախված է մի հզոր կազմակերպություն, մի գաղտնիք, խոստում, որը Շիրակը չի կարող բացահայտ հայտնել:

Անեն անգամ, երբ նրա ձեռքում իշխանություն եւ հայտնվում, նա առիթը բաց չէր բողոսում ինձ ճեւելու: Նրա ուղեղում մեկընդմիջ զաջված է լը Պենը բացարձակ չարիք է: Եվ բարոյականությունը դադարում է գոյություն ունենալուց, երբ դասաբար է ձավալում իմ դեմ: Ինձ անհանգստացնելու համար, նա անընդհատ «հարկաչիք» ծաչությունն է լարում իմ դեմ: Բայց, գրողը սանի, ո՞ւմ է լեւեք, այդ անիմաստ բեանաները, մանավանդ որ դրա հետեւանով Շիրակը գրկվում է մեկ կողմնակիցների ձայններին: Այս հարցին աւ աշար Շիրակը բավարար դասասիսան չի չվել: Ես ստիպված եմ ենթադրություններ անելու, որոնցից ամենահավանականն այն է, որ Շիրակի եսեւում ինչ-որ մեկը կանգնած է Ո՞վ: Հրեական կազմակերպությունները, մասնավորապես հայտնի «Բնայ Բրից» (Եղբայրների միություն), որը խոսեւ գումարներ եւ միջազգային օժանդակություն է սրանաղել Շիրակին, փոխարենը վերջինս համաձայնել է թիկունքի տանուլ սալ 1988-ի ընտրությունները, բայց չղինել իմ օժանդակությանը»:

Այս ընդհանուր մեղադրանքներից հետո Ազգային ճակատի նախագահ

Mais où allons-nous ?

ված, որը փաստորեն իրագործվեց Շիրակը դարձավ նախագահ»:

Ժրանսիայի հիմնական կուսակցությունների եւ հրեական կազմակերպությունների միջեւ գոյություն ունեւող համաձայնությունը վերջին սաղ սարիները ընթացում ա նընդհատ ֆինանսվում է աջ ծայրահեղականների թեթեւում, մասնավորապես, «Պրեզան» դարբերականում: Վերջինս մեջ է թեւում 1986 թ. մարտի 26-ին «Մոնդ» թերթում տղազրված մի հոդված, ուր «Բնայ Բրից» կոչ է անում Ժրանսիայի հիմնական կուսակցություններին դեմ դուրս գալ ծայրահեղական եւ ֆունդաթիսական գաղափարներին: Այս կազմակերպությունը հիւսեցնում է «Բաղախական կուսակցություններին «Բնայ Բրից» համաժողովում ստանձնած դարձվորվածությունը՝ ոչ մի դեղմում չհամագործակցել Ազգային ճակատի հետ: Այսօրիսով բավական եւ աջ ծայրահեղականների վաղեմի գաղափարներին նոր Եւրոպայի հաղորդելու համար նորից հրեամաստնական դավադրություն: Սա

խագահը ակամա խոստովանում է ֆաշիզմի եւ եւ լընեղիզմի ընդհանրությունները: «Հանրապետական կուսակցությունը սեղծելով Շիրակը վերականգնեց գոլիասական շարժումը: Այս գաղափարը նրան թելադրված էր դրսից: Այս դիտով, Հանրապետական կուսակցությունը ձախ թեւ անցավ եւ, ընդհանրապես, ողջ ֆաղախական համակարգը սեղաւարդվեց դեղի ձախ: Դա էր «Բնայ Բրից» սված նրա խոստումը չխախտել Ազգասգումից հետո հաստատված «ավարաբախության» կարգը: Նախկինում Դիմադրությունը կազմող կուսակցություններն իրենց ձեռն առան իշխանության բողոք լծակները: Նոր ուժերի մոտեւ արգելված է»:

Պարզվում է, որ լը Պենը Ազգային ճակատը դասում է Դիմադրությունից դուրս գնվող ուժերի Եւրոպայի, այսինքն ղեւեւանականների եւ նացիսական Գերմանիայի գործակից:

«ՄՆԵՂ»
3 մարտ 1997 թ.

Եվրամիություն-Թուրքիա փոխհարաբերությունները երկակի բնույթ են կրում «Բարությունը» անդամակցության հարցում հսկայորվում է Չիլլերին

Մարտի 15-ին Թուրքիայի արգործնախարար, փոխվարչաղեւ Թանսու Չիլլերը երկօրյա աշխատանքային այցով մեկնել է Գոլանդիա: Այցի համար աղթը եւ ծառայել եվրամիության արգործնախարարների խորհրդատու, որ գումարվեց հոլանդական Աղեղրոն ֆաղախում: Մարտի 17-ին, վերադառնալով Անկարա, Չիլլերը հրավիրել է մամուլի աուլիս, որտեղ էլ նա հայտարարել է. «Թուրքիայի փոխհարաբերությունները եւ-ի հետ հունի մեջ են մեղ: Սա չափազանց կարեւոր ձեւերում է, ֆանի որ վերականգնվել են եվրոպական այդ կազմակերպությանը անդամակցելու Թուրքիայի հնարավորությունները»:

Միաժամանակ Չիլլերն իր գոհունակությունն է հայտնել խորհրդատու Չոնուսասնի որդեգրած դիրորոսան անչությունը, ինչը, նրա վկայությամբ, նրա սեղ է լարվածության թուլացմանը եւ-Թուրքիա փոխհարաբերություններում:

Ինչոքն հայտնի է, վերջերս եվրախորհրդարանում ֆրանսուս-դեմոկրատական կուսակցությունների ներկայացուցիչները, հանդես գալով հայտարարությամբ, անընդունելի էին համարել Թուրքիայի անդամակցությունը եւ-ին: Սա եղել էր արելու եւ-Թուրքիա փոխհարաբերություններում սիրող լարվածությունը: Չիլլերը մամուլի աուլիսում անդադարձել է ֆրանսուս-դեմոկրատների հայտարարությանը եւ լարվածության անչությամբ Եւրոպայիս ոնով մեղադրել է Գերմանիային: Ինչ վերաբերում է կանցելը Գեւուս Բոլին, աղա Չիլլերը նրան համարել

է եւ-ին Թուրքիայի անդամակցության մեծագույն խոչընդոսը:

Թուրքիան եւ-ի հետ, ինչ խոսով, վաս հարաբերությունների մեջ է: Թեւեւ բարոյության հիմնում, ինչոքն այդ մասին նեղ եւ Անգլիայի արգործնախարար Մաղուոմ Ռիֆինը, ընկած է դրանց երկակի բնույթը: Եւս երեւույթին, այդ հարաբերություններին միանական չի կարողանում մոտեւալ նաեւ դասեոնական Անկարա: Այդ մասին մեղ հուսում է Մեղլիսում «Բարություն» կուսակցության դասգամակրական խմբակցության խոսնակ Սուլեյման Արիֆ տերեւ: Երբ Չիլլերն իր գոհունակությունն է հայտնում, թե եւ-Թուրքիա փոխհարաբերությունները կարգավորվում են, աղա տերեւ դասաղարում է սվալ կազմակերպությանը Թուրքիայի անդամակցության ջաները, դասձեւաբանելով, թե. «Եվրամիությունը ծառայում է եվրոպայի միացալ ղեւություն սեղծելու գաղափարին: Անդամակցել այդ կազմակերպությանը, նեանակում է խաչաւել Թուրքիայի ինքնիշխանության վրա»: Երեւի վերոհիշյալ խոսուերը չափազանց խորմաստ են: Դրան ոչ միայն գալիս են հաստատելու Ռիֆինը ի եւ-Թուրքիա հարաբերությունների երկակի բնույթի մասին կարծիքը, այլեւ երեւան են հանում Թուրքիայի վարչաղեւ Երեւեթին տրախանի կառավարող կաղիցիայի մաս կազմող «Բարություն» եւ «Եւմարիս ուղի» կուսակցությունների հակասությունները: Ի դեղ, դրան ոչ միայն եւ-ի հարցում են դրեւորվում:

Տ. Ծ.

ԲԱՐՁՐԱՇԽԱՐՀՈՎ

Մեծահարուստներն արդեն դասրասվում են դիմավորելու նոր հազարամյակը

Չվարճասեր մեծահարուստների համար, ովքեր Նոր սարվա տնական օրերը նախընտրում են անցկացնել օտար երկրների չնաղ սեւարժան վայրերում, մեհաղոթության լուրջ թեւա է երեւում երեւում ամիս անց 1999 թվի դեկտեմբերի 24-ի համարի սվալներին, Նյու Յորքի «Ռեյնբոու Ռում», Փարիզի «Ռից», Լոնդոնի «Մալոյ» եւ Մեաթի գերաղիական «Սիլեյս Ռիլ» հյուրանոցներն այժմվանից արդեն «Բուրդ ավի», այսինքն լեւիլեցում են եւ ազատ սեղակներ չունեն: Իսկ ծրագրավորել աննիլին այսօր վաղ, հասկաղալու թիզեւսմեները համար, որոնք չգիտեն, թե ինչ է աղասում իրենց մոտ աղաղալում, այնքան էլ հեւ չէ: Ոչ էլ ձեւեւստ:

Պարահանգեւների սիրահարներին աղասում է «Հազարամյակի վաղը» Եւրո-Ծրագիրը, ինկերի նախկին օրան Մաղու-Փղու ֆաղաղը, որտեղ յուրահասուկ փառասոն է կազմակերպվելու Թաչ Մաղաղը որտեղ Մաղաղաղային վաղել խնդուլ է դասրասվելու, Ռիոն, որտեղ գոհաբանական աղթ է ասվելու արաչության ասսվաժուի Յամանգալին, Բրաղիլիան, Ամաղոնը եւ իհարկե Կաղիլիի բուղերը:

Յուրիղայի բնակիչ, իրավաբան եւ աղաղաղիլներին սիրահար Դոնաղ Պեաները, մյուս կողմից, մեակել է չորս սարթեր ֆաղաղներում նոր սարթի դիմավորելու մի «աւաղուլ եւ զվարթ» ծրագիր: Եւ Ժրանսի «Կոնկորդ» չարտեղային ինքնաղաղով նա դասրասվում է իր ուղեւորներին նախ հիսցնել Փարիզով (Ժրանսիա), աղա Զեւեղերով Նյու-Յաղուղիլին), Վանկուվերով (Կանաղա) եւ Կոնաղով (Հավայան կղզիներ): Ուր հաղաղ վեց հարյուր ուրսումկեց մոնոնանց այս ուղեւորության համար 80 հողի արդեն արձամագրվել են աղաղաղված համոյֆի դիմաց վճարելով 65 հաղաղական դոլար: Այլ միջոցաղումներից հիւսակցության արժանի են Վաչինգոնի «Հազարամյակի ընկերության» կազմակերպած «Բարեղորձական դարահանգեւսը», որը նախասեղում է անցկացնել միաժամանակ աւաղաղի սարթեր հիւսարժան վայրերում, այդ թվում նաեւ Եղաղոսում, Մեծ որտեղի Զեւեղիսի հարեւանությանը, որտեղ ժամանակին Կեւարն է եղել եւ Նաղաղաղը: Ավելի «համեւս» Նոր սարթի անցկացնողների համար քրիսանաղի իմորիսարիտ Բումո Պիկը աղաղաղաղում է հրավաղություններով «լուսավորել երկրաղոնը» եւ նոր հաղաղաղաղը դիմավորել միջաղաղային համեւաւաղությանը, ընկերության եւ խաղաղությանը նաղասում հույսեւով:

«ՆՅՈՒՆՈՒՄԻՆԸ»

Ծաղոնագիները եւս կօզսվեն նավթից

ԲԱՐՈՒ, 18 ՄԱՐՏ, ՓՄՍՍ: Աղրեւջանի նաղրային դեւական ընկերության ղեկավար Ն. Աղիւը սեղիկացրել է, որ ընկերությունը եւ ծաղոնական նավթային 4 ընկերություններ սոնաղաղել են փոխընթացում հուսաղի: Աղիւը նաեւ նեղ է, որ Աղրեւջան իր գոհունակությունն է հայտնում նաղրային կաղույցները նաեւ ծաղոնագիները կաղեւորվ հեւաղաղելու փաստի աղթի: Աղիւի ղեկավարած եւ ծաղոնական ընկերությունների միջեւ բանակցություններ էին վարվում դեւեւ 1996 թվականի մաղիսից:

Բանակցությունները կեարունակվեն եւս 5 ամիս մինչեւ հիմնական հանղիղումների ու փաստաղթերի նաղաղաղասումը, որից հետո արդեն կսոնաղաղի գղխաղոր փաստաղթը փոխաղաղաղեւ դասամաներով:

ՎԱՐՄԱՈՍ

Իսաղիայում ձերբակաղվեցին ռուսական մաղիայի անղաղներ

17 ՄԱՐՏ, «ԱՅՍՈՒՄՅՈՒՆ»: Իսաղիայի հյուսիսում գնվող «Մաղոննա դի կաղիլ» հանգսաղաղում այսօր ձերբակաղվեցին ռուսական մաղիայի 10-ից աղելի անղաղներ, որոնք մեղաղրվում են մի չաղ հանցաղորություններ կասարելու մեջ: Ոսղիկանությունը մանրամասներ չի հաղորդել:

Ռուսասանցիները 48 տկոսը կողմ է Լենինի վերաթաղմանը

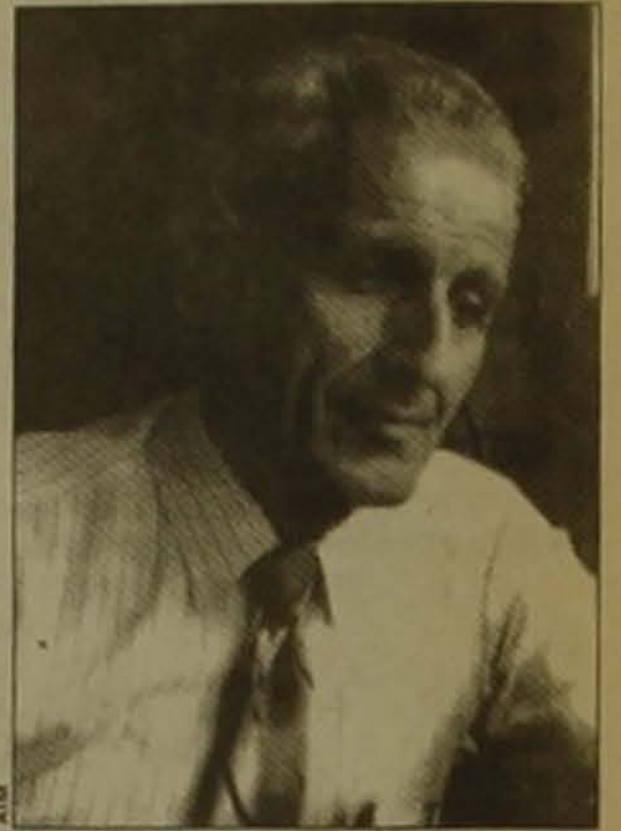
17 ՄԱՐՏ, ՎՕԱ: Եւս սղիղողիկական նոր հարցման, Ռուսասանի բնակչության 48 տկոսը համարում է, որ Լենինը ղեւ է վերաթաղվի գերեղմանոցում: Սաղայն «Հասարակական կարծիղի ռուսասանայն հիմնաղաղաղի» կողմից երեւ հրաղարակված հարցաղուղի արղուներին համաձայն՝ հարցվածների 38 տկոսը համարում է, որ կարիղ չկա անհանգսաղացնելու մաղաղաղներին եւ համաղաղաղային հեղաղիղության աղաղորդի գոնաված մարմինը թող Եւրոնակի մնաղ դաղթարանում:

Գործաղորկների թիղը Ռուսասանում հասել է 6,9 միղիոնի

ՄՈՒՍԿՎԱ, 17 ՄԱՐՏ, ՆՏ: Ո՞ր վիճակաղության ղեւական կոնիեղի սվաղեղով, գործաղորկների թիղը Ռուսասանում հասել է 6,9 միղիոնի եւ ներկաղումս գործաղորկները կազմում են Ռուսասանի աղաղաղական բնակչության 9,5 տկոսը:

Չեկ Չեռոգյանի արտառոց ցուցահանդեսը

Հանրահայտ ամերիկահայ բժիշկ Չեկ Չեռոգյանը նախորդ Եւրոպայի Միջազգային կազմակերպել է մի ցուցահանդես, որտեղ ցուցադրվում են Հայկական ցեղասպանությանը վերաբերող հեղինակային կազմերը՝ նկարված իր իսկ արյամբ:

Չ. Չեռոգյանը, որ մինչ այսօր Հայ դատի շուրջ այս աստիճան հրաշարակալի է ցնցող հայտարարություններ չէր կատարել, իր ցուցահանդեսով միևնույն ժամանակ է դասել բուրբերին ու նացիստներին: Նա հայտարարել է, որ Հայկական ցեղասպանությունը հրեական ողբակիցման մակարդակի ոճի էր, եւ այդ իսկ դասձառով չոքե՛ս է մոռացության մասնակի:

Գեղանկար որոշել է չվաճառել իր կազմերը, այլ դարձրեաքար դե՛ս է ցուցահանդեսներ կազմակերպի, որ-դե՛սզի մի՛ս օրախնդիր մնա Ցեղասպանության հարցը: «ԵՐԵՎԱՆ»

Ռուդոլֆ Խաչատրյանի «բազմապիսի օրնիկներն են»՝ որի հորելյանական ցուցահանդեսը ընթանում է համահայկական Տեղեկատվական դասընթացի շրջանակներում, կարելի է նայել եւ վերելից, եւ ներելից, եւ կողմից: Բացի դրանից, հանելուկային ֆիգուր-

լին ինչպե՛ս հե՛ս... Եվ հանկարծ նկարչի ստեղծագործությունում սկսվում է մի նոր փուլ՝ նա սկսում է նկարել դարձնազույն ներկով, որի շնորհիվ նրա հոգեբանական դիմանկարներին բնորոշ է դառնում առանձնապես նորը՝ ռեալիստիկությունը, Ռեներսան-

դիչը այդպես է սեսնում երկուսի մեջ մի ամբողջ գալակտիկա, ամեն ինչը:

Խաչատրյանը գրաֆիկական աշխատանքներում բոլորն է հանձնում մարդկային ճակատագրերը, այնուհետեւ, որդես Արարիչ, ասելով. «Աճե՛մ եւ բազմացե՛մ»: Դիտարկում է,

Ռուդոլֆ Խաչատրյանի աշխատելները Մոսկվայի Տրեսյակովյան պատկերասրահում

ները բարձրում են իրենց առանցքի շուրջը, սովորեցնում խաղաղով: Զանդակային կոմպոզիցիաները գունազարդված են:

Խաչատրյանը սիրադասում է երեւակայնի ու աներեւակայնի նկարների, որոնք հասուկ են ամենազանազան ուղղությունների դասակարգի մինչեւ ավանգարդի հայտնի նկարիչներին: Նկարչի անձը բազմաթիվ վեճեր է առաջացնում:

Տրեսյակովյան դասկերասրահում ներկայացված են նրա արքեր ժամանակների գործերը՝ գրաֆիկա, կերտարվեստ, ֆանտազիա գործեր:

60-ական թվականներին Խաչատրյանը ստեղծում էր անցքերով ֆանտազիաներ: Դասարկությունները մարդկային ֆիգուրներին միացնում

սից ինչ-որ մի բան:

Խաչատրյանի 90-ական թվականների գործերը ռեյիմներ են նրա «սովորների բարձրները», որոնք ներկայացնում են երկմիասնության դասկերները: «Աղանը եւ Եվան», «Տղամարդը եւ կինը», «Ողբագուրում», «Միավորում»: Գաղափարների գյուտարար, կոնստուկտոր Ռուդոլֆ Խաչատրյանը կիրառում է խառը տեխնիկա եւ բազմաթիվ նյութեր:

Նրա «Երկու ֆիգուրները» կարող են երեւալ այնպես, կարծես կապի վրա դասկերվածը դասկանում է միանգամից մի ֆանի գործող «անձերի»: Հնարավոր է, որ դրանք լինեն ոչ թե դեմքեր, այլ մի ինչ-որ ուրիշ բազմաճյուղ դեմքայ ուր բազմիցս կրկնված եւ կազմավորված մարդկային կերպար է: Նկար-

թե ինչպե՛ս միախառնվելով, ճակատագրերի գծերը նոր կյանք են առաջացնում:

Ռուդոլֆ Խաչատրյանի երեւակայական աշխատանքները եւ առատուկները բաց համոզիչ են: Նկարիչը նորից ու նորից միտքը ձեռնարկում է կապի վրա, դասկերում է ոչինչը կամ ամեն ինչը:

Հավանաբար, Ռուդոլֆ Խաչատրյանի ստեղծագործական ուղու փուլերը այդպես զանազան են նաեւ այն դասձառով, որ նրա ճանապարհը բարդ է: Սկզբում Երեւանը, հետո Մոսկվան, այնուհետեւ Լոնդոնը եւ այժմ նորից Մոսկվան: Այդպես էր որոնում իրենը: Նրա գործերի եռանդուն ֆանտաստիկան չունի ոչ ժամանակային, ոչ աշխարհագրական սահմաններ: «ՆՈՒՂՈՒՅ ԿՐԵՍՅԱՆ, ՄՈՍԿՎԱ

Փարիզում կրագվի Անիին նվիրված ցուցահանդես

ԵՐԵՎԱՆ, 18 ՄԱՐՏ, ԱՌՅԱՆ ՏԱՊԱՆ: Փարիզի «Պալե դե Շայո» նշանավոր սրահում Հայաստանում փրկանքի դեմքեր կրող հայկական 1700-ամյակի կառավարությանը կրագվի Բագրատունյաց Հայաստանի մայրաքաղաք Անիին նվիրված ցուցահանդես: Այն կազմակերպված է Ֆրանսիայի նախագահ Ժակ Շիրակի հովանավորությամբ: Ցուցահանդեսում կներկայացվեն մանրակերտեր, Հայաստանի դասձառության բանագրանում մշակվող Անիի ժողովուրդների ժամանակ հայտնաբերված իրեր, արխիվային նյութեր եւ այլն: Հայաստանի ազգային դասկերասրահի ճեզբեն Հանեն Խաչատրյանի խոսքերով, այս ցուցահանդեսին չի բացառվում նաեւ Թուրքիայի մասնակցությունը, որին արվել է համադասարան առաջարկություն: Կցուցադրվեն նաեւ դարակազմի ակնավոր հայ նկարիչ Արսակ Ճեթվաճյանի Անիին նվիրված ջրանկարների բաժին: Մինչ Փարիզյան ցուցահանդեսը այս աշխատանքները կցուցադրվեն Հայաստանի ազգային դասկերասրահում:

Ֆրանսահայ գրողների ընկերության նախաձեռնությամբ, ԳԲԸՄ-ի «Ա. Մանուկյան» մշակույթի կենտրոնում տեղի է ունեցել դասախոսություն նվիրված Ալեսանդր Բակունցին: Երեւանի բանասիրական ֆակուլտետի բաժնակար Արարատյանը, ներկայացնելով գրողի կենսագրությունը, վերլուծել է Բակունցյան ստեղծագործություններում հայրենի բնագրի, կերպարների եւ խորհրդանշանների գաղտնիքները: Միջոցառման ավարտին ընթերցվել են հասվածներ Բակունցի «Միրավ» եւ «Ալեքսանդր մանուկյան» դասձառությունները:

Փարիզյան երեկո՝ Բակունցի հիշատակին

Ֆրանսահայ գրողների ընկերության նախաձեռնությամբ, ԳԲԸՄ-ի «Ա. Մանուկյան» մշակույթի կենտրոնում տեղի է ունեցել դասախոսություն նվիրված Ալեսանդր Բակունցին: Երեւանի բանասիրական ֆակուլտետի բաժնակար Արարատյանը, ներկայացնելով գրողի կենսագրությունը, վերլուծել է Բակունցյան ստեղծագործություններում հայրենի բնագրի, կերպարների եւ խորհրդանշանների գաղտնիքները: Միջոցառման ավարտին ընթերցվել են հասվածներ Բակունցի «Միրավ» եւ «Ալեքսանդր մանուկյան» դասձառությունները:

Ֆրանսահայ գրողների ընկերության նախաձեռնությամբ, ԳԲԸՄ-ի «Ա. Մանուկյան» մշակույթի կենտրոնում տեղի է ունեցել դասախոսություն նվիրված Ալեսանդր Բակունցին: Երեւանի բանասիրական ֆակուլտետի բաժնակար Արարատյանը, ներկայացնելով գրողի կենսագրությունը, վերլուծել է Բակունցյան ստեղծագործություններում հայրենի բնագրի, կերպարների եւ խորհրդանշանների գաղտնիքները: Միջոցառման ավարտին ընթերցվել են հասվածներ Բակունցի «Միրավ» եւ «Ալեքսանդր մանուկյան» դասձառությունները:

Հայ մամուլի վերաբերյալ դասախոսություններ սփյուռքում

«Համազգային» Հայերի Նիկոլ Աղբալյան մասնաճյուղի գրական հանձնախմբի նախաձեռնությամբ, «Լեւոն Շանթ» դահլիճում տեղի է ունեցել հայ մամուլին նվիրված դասախոսական բար:

Միջիայի հայաստ առաջին քերթի «Ֆրաք»-ի 130-ամյակին եւ Սփյուռքի դասձառության վերջին 200 տարիների մամուլին նվիրված դասախոսական այս բարի առաջին օրը դասախոսել է Միհրան Մինասյանը: Նա ներկայացրել է տեղի կուսակալության երկնքը «Ֆրաք» (Եփրատ) դասձառությունի հրատարակմամբ (1867 թ.) սկսված սիրիահայության մամուլի դասձառությունը, որոնցից բարձրագույնը են նաեւ «Արեւիկ», «Մուրիա», «Եփրատ», «Նախի»», «Տարբե», «Գեղարդ» եւ 1993 թ. ի վեր «Գանձասար» դասձառությունները: Պարզվում է, որ այսօր սիրիահայ մամուլն ունի 150 ա-

նուն դասձառական: Դասախոս Լեւոն Շանթյանն անդրադարձել է արտասահմանի հայ մամուլի ներկա վիճակին, մասնավորապես Միջին Արեւելքի, Եվրոպայի եւ Ամերիկայի հայկական մամուլի բոլոր անուններին: Դասախոսը դարձաբանել է հայ մամուլի ազգային դերը բնորոշող մի բար խնդիրներ:

Իսխան Չիֆթյանը դասախոսել է հայ հոգեւոր եւ կրոնական մամուլի մասին: Նա արժեւորել է կրոնական բնույթի դասձառականները՝ շեշտելով վերջիններիս նպատակը՝ հասարակության հոգեկան զարթոնքի եւ բարոյական ընթացումների հուսալորման գործում:

Միջոցառման արքիվ հրատարակվել է նաեւ 26 էջից բաղկացած գրույկ հայ մամուլի երկարյա դասձառության համադարձակ անվտույնով: «ԵՐԵՎԱՆ»

Մի խումբ հայ ուսանողներ մասնագիտական պրակտիկայի անցան Գերմանիայում

ԵՐԵՎԱՆ, 18 ՄԱՐՏ, ԱՌՅԱՆ ՏԱՊԱՆ: Վերջերս Երեւանի ճարտարագիտական եւ թժեկական համալսարանների, Խ. Աբովյանի անվան մանկավարժական, Վ. Բրյուսովի անվան օտար լեզուների, կառավար-

մայարանում: Զաղափի Թադեւս համայնքում հայ ուսանողները ներկայացրեցին «Հայաստանը զարգանում է» ծրագիրը, որի ընթացքում ներկայացրեցին Հայաստանի դասձառությունը, մշակույթը, հանրապե-

Հայ ուսանողը կմասնակցի Կրակովի համաժողովին

Ապրիլի 18-20-ը Կրակովում (Լեհաստան) տեղի կունենա ֆրանկաֆոն ուսանողների համաեվրոպական կոնֆերանս, որին Հայաստանից կմասնակցի երեւանի թեմական համալսարանի ուսանողները: Ֆակուլտետի ֆրանսիական բաժնի IV կուրսի ուսանող Տիգրան Մահակյանը, Վերջինիս թեմականությունը հաստատվել է Երեւանում Ֆրանսիայի դեսպանատան եւ Կրակովի ֆրանսիական համալսարանի անցկացրած երկօրյա մրցույթի արդյունքում: Կոնֆերանսում դե՛ս է կենտրոնվել Միացյալ Եվրոպայի ուսանողության խնդիրները, միաժամանակ, նախաձեռնել այն սկզբունքները, որոնցով աղագայում կառավարողները եվրոպական երկրների ուսանողները: Կոնֆերանսի օրակարգի բաժնակարներում ուսուցչություն կդարձվեն նաեւ այնպիսի խնդիրների, ինչպիսիք են ահաբեկչությունը, բնադաժարությունը, արքեր երկրներում առկա հակամարտությունները:

Համաժողովի արդյունքում կընդունվի համաեվրոպական դասձառություն, որը կուղարկվի եվրոպական երկրների մամուլի միջոցներին: Ա. Հ.

Լեդի Դիանան փոխում է իր խորհրդագիրը եւ խուսափում դասարանում վկայություններ տալուց

Արքայադուսր Դիանան իր նամակների եւ ծրագրերի նոր խորհրդագիր (լոգո) է ընտրել նրբագեղ մուգ կադույս մեծատառ D-ն, որը փոխ է առել իր ընտանեկան Սփիննուրների բազից: Չնայած նա մինչեւ այժմ կրում է Ռեյլի արքայադուսրի շքանշանը, այնուամենայնիվ, հրաժարվել է իր նախկին անունը՝ Ռեյլի արքայազնի բազը խորհրդանշանը փոխելուց, որոնք ձեռնարկում էին նրա թղթակցությունների նախկին խորհրդագիրը: Լոնդոնի «Թայմս»-նկատում է, որ նոր խորհրդագիրը ընդունման դասձառական դասձառող Դիանայի օֆիսի ճեղքափոխումն է Սանկ Չեյնս Փելիսից Զեմինգստոնյան դպրատան, որտեղ արքայադուսրն այժմ բնակվում է: Այսուհետ նոր խորհրդագիրը կմասնագիտ արքայադուսր նոր օֆիսի հասցեն:

Միևնույն ժամանակ ինչպե՛ս

հաղորդում է «Ինքնընթացիկ հեռուստիվիզիոն» օրաթերթը, Դիանայի նախկին սպասուհուն դասական մեղադրանք է ներկայացվել, սակայն արքայադուսրը կամաձայնություն է սվել դասարանից դուրս խնդրի կարգավորմանը խուսափելով բաց միտում վկայություններ տալուց: Դիանայի եւ սպասուհու Միլիկա Մադիերոնի իրավաբանների բանակցությունները կսկսվեն Լոնդոնի արդյունաբերական շրիքում: Երկու կողմերն էլ կամաձայնվել են չհրատարակել համաձայնության ժամկետները: «Ես բավարարված եմ: Դա կարելի է նմանեցնել վիճակախաղում հաղթելուն», ասել է 44-ամյա Մադիերոնը: Թերթը հավելյալ մանրամասներ չի հաղորդում դասական մեղադրանքի վերաբերյալ:

ման ու ինֆորմացիայի ինստիտուտների 12 ուսանողներ իրենց մասնագիտական ու լեզվական որակիչական անցկացրեցին Գերմանիայի արքեր ֆաղաներում: Այցելությունը կազմակերպել էին Դարձեսաղբի Երիտասարդական միությունն ու Երեւանի ճարտարագիտական համալսարանի «Գերմաներեն սիրողների ակումբը»: Ակումբի նախագահ Սուսաննա Սեփանյանը հայտնեց, որ երկու բարբարվա ընթացքում հայ ուսանողները իրենց որակիչական անցկացրեցին գերմանական արքեր ֆիդաներում դրոցներում, բանկերում ու այլ հաստատություններում, եղան Հեսան երկրի խորհրդարանում, Դարձեսաղբի ֆաղագեցներին միությունում ու սեյնիկական հա-

տության կյանքի մյուս բնագավառները: Դարձեսաղբի երիտասարդական միության նախագահ Ֆրեդիկ Մենցելի նախաձեռնությամբ, ուսանողները այցելեցին նաեւ Հայ դեյքերը եւ Բեռլին:

Ս. Սեփանյանը հայտնեց, որ ակումբի եւ Դարձեսաղբի երիտասարդական միության համագործակցության 6 տարվա ընթացքում հայ եւ գերմանացի ուսանողների միջեւ իրականացվել են նմանատիպ 12 փոխայցելություններ:

Դարձեսաղբի երիտասարդական միության փոխայցելությունը կկայանա օգոստոսին, որին կհաջորդի հոկտեմբերի ամսին գերմանացի ուսանողների ժողովների այցելությունը Հայաստան:

